ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ଚାନ୍ଦବୀର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଏପ୍ରିଲ 17, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏସ. ପି. ଭରୁଚା, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା 302 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 32 - ହତ୍ୟା - ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହର ସୁବିଧା ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କଲେ - ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି ପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ହତ୍ୟା ପାଇଁ A1 ଏବଂ A2 ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସୁରକ୍ଷିତ ହେବ ।

ଆଇନଗତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ :

ଗୋଟିଏ କଥାରେ ମିଛ, ସବୁ କଥାରେ ମିଛ - ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତା ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 107/1994 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 424-DB/1985ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 3.9.86 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଡି. ବି. ଭୋହରା, କେ. ସି. ବଜାଜ୍ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦୁ ମାଲହୋତ୍ରା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେମ ମାଲହୋତ୍ରା ଏବଂ ଜି. ପ୍ରକାଶ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 424/ 1985ରେ 3 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1986ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 21,

1984 ଦିନ ପ୍ରାୟ 4.30 ଟାରେ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଚନ୍ଦ୍ରୋଙ୍କର ଜଣେ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁନିତାଙ୍କ ସହ ଝଗଡା ହୋଇଥିଲା, ଯିଏ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖୋଳାଯାଇଥିବା କୂଅରୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ପାଣି ଉଠାଇଥିଲେ । ତଦାନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ମୃତ ରାଜପାଲ ସନ୍ଧ୍ୟା 5.45ରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଘର ପାଖ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସୁଭାଷ ଏବଂ ମୃତ ରାଜପାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଗଣ୍ଡଗୋଳରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିଦେଇଥିଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟା 6ଟାରେ ମୃତକ ତାଙ୍କ ଘର ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ, ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମେଡୁଙ୍କ ଘର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷମାନେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାଡ଼ ମରାଯାଇଥିଲା ।ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ; ତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନିଆଯିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ରାତି ପ୍ରାୟ 11.30 ସମୟରେ ମେଡୁ, PW- 9ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଧାରା 148, 302/149, 324, 325, ଇତ୍ୟାଦି ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଧାରା 302 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 149 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ଅପରାଧ ପାଇଁ A1ରୁ A8ଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଦୋଷାରୋପରୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ।ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ସ୍ଥାପିତ କରେ ଯେ ଫୁସଫୁସ ଏବଂ ହୃଦୟରେ ଆଘାତ ଯୋଗୁଁ ଆଘାତ ଏବଂ ରକ୍ତସ୍ରାବ କାରଣରୁ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ସାଧାରଣ ପ୍ରକୃତିରେ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇଥାଏ ।ତେଣୁ, ମୃତକ ରାଜପାଲଙ୍କ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡକୁ ନେଇ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ସେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ PW 9, 12 ଏବଂ 13 ମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଆହତ ସାକ୍ଷୀ । ଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଅପରାଧ ଘଟାଇବାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଅଭିଯୋଜନ ଏହି ମାମଲାକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛି । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହଜନିତ ସୁବିଧା ଦେବାରେ ସଠିକ୍ ନଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ଜାଣିଶୁଣି ଦୁଇଟି ଘଟଣାକୁ ଅଲଗା କରିଛନ୍ତି ଯାହା ସେହି ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା 5ଟା 45 ମିନିଟ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା 6ଟାରେ ଘଟିଥିଲା । ପ୍ରମାଣ ପଢିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଝଗଡ଼ା ଘଟିବା ପରେ, ଯେତେବେଳେ ମୃତକ-ରାଜପାଲ ରାସ୍ତା ଦେଇ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଘର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଏହି ଦୁଇଟି ଘଟଣା ସମାନ କାରବାର ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା । ତା 'ପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଆହତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ଭିତ୍ତି କରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସମ୍ଭବ କି ?ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ଜଣାପଡେ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର କୌଣସି ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ଅଭିପ୍ରାୟ ନାହିଁ । ଏହା ଜଣାପଡେ ଯେ ଦୁଇ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା କାରଣରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ ଲଢ଼େଇର ଏକ ମାମଲା ଅଟେ । ସେଠାରେ ପ୍ରମାଣ ରହିଛି ଯେ ସମାନ କାରବାରରେ କେତେକ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଘାତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିନାହାଁନ୍ତି । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ । ସେହି ପ୍ରୟାସରେ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ସହିତ ଆହତ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଯତ୍ନର ସହିତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଛୁ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷୀ Cr.P.C.ର ଧାରା 161 ଅନୁଯାୟୀ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ବୟାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବୟାନରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ, ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ କିଛି ସାକ୍ଷୀ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣରେ ମିଥ୍ୟା କହିଛନ୍ତି । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହି ଆହତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିବା ସମ୍ଭବ ହେବ କି, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ?ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆମେ ଆମର ଉତ୍କଣ୍ଠାର ସହ ବିଚାର କରିଛୁ । ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣରେ ନିହିତ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଷ୍ଟକର । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଗୋଟିଏ କଥା ମିଥ୍ୟା ହେଲେ ସବୁକଥା ମିଥ୍ୟା ହବା ଫୌଜଦାରୀ ବିଚାରରେ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଚଷୁରୁ ଶସ୍ୟକୁ ଅଲଗା କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ସେହି ଅଂଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ସତ୍ୟ ଏବଂ ସୁସଂଗତ ବୋଲି ଜଣାପଡିବା । ସେହି ପ୍ରୟାସ କରିବା ପରେ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଚଷୁଠାରୁ ଶସ୍ୟକୁ

ଅଲଗା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବିଶ୍ୱାସ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଅପରାଧ ଘଟାଇବାରେ ଆଠ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସାକ୍ଷୀମାନେ ସୋପାନରୁ ସୋପାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିକୁ ମନଗଢ଼ା ଏବଂ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିବା କିମ୍ବା ଅଭିଯୁକ୍ତ 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ହେବ । ଏହି ଦୁଇ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଘାତ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ମୁକ୍ତ ଲଢ଼େଇ ମାମଲାରେ, ଧାରା 149 ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର ଯେ କେବଳ A1 ଏବଂ A2 ମୃତକଙ୍କୁ ଗଣ୍ଡଗୋଳରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ ଅନ୍ୟ କେହି ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । PW.9, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପିତା ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ, ଧାରା 32 କିମ୍ବା ଧାରା 149 କୌଣସି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ A1 ଏବଂ A2, ଅର୍ଥାତ୍ ଚାନ୍ଦବୀର ଏବଂ ରୋହତାଶ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ତଥ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ, ଏହା ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷ ଥିଲା ଯିଏ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ମାରାତ୍ମକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରରେ ସଜ୍ଜିତ ଥିଲେ । ଯଦି ଏପରି ହୁଏ, ତେବେ କେହି ଆଶା କରିପାରିବେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଘଟଣାରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମରାଯାଇଥାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ବିଚାରରେ ଏହା ପ୍ରମାଣ ନୁହେଁ । ପ୍ରମାଣରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ A1 ଏବଂ A2 ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କେବଳ ମଝିରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ଚାଲିଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯଦି ଆମେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହୁଁ, ଯେପରି A3 ରୁ A13 ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି, ତେବେ ପ୍ରମାଣର ସେହି ଅଂଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମାନ ଭାବରେ କଷ୍ଟକର ଏବଂ ଅସୁରକ୍ଷିତ ହେବ ଯେ କେବଳ A1 ଏବଂ A2 ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ମିଳିଥିବା ପ୍ରମାଣ ଅନୁଯାୟୀ, ଅନ୍ୟ କିଛି ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ଏବଂ A1ଏବଂ PW-2 କୁ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଫସାଇଥିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନିଶ୍ଚିତତା ସହିତ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, PW-9, ମେତ୍ତୁ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣ

ଦେଇଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ଆଘାତର ସାମୂହିକ ପ୍ରଭାବ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ।ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କଲେ, ଧାରା 302 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 32 ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଉଛୁ ଯେ ମୃତକ ରାଜପାଲଙ୍କ ହତ୍ୟା ଅପରାଧ ପାଇଁ A1 ଏବଂ A2 ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସୁରକ୍ଷିତ ହେବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ଆଦେଶ ଯଦିଓ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ତଦନୁଯାୟୀ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଜି. ଏନ୍. ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।